

NOISY

Meer dan vierentwintig uren « sporen » — voor sommigen uit het verre Sicilië bijna eens zoveel — en hij aankomst te Namen, in de vroege ochtenduren, fris en opgewekt, zonder een zweem van vermoeidheid, in bewondering staan voor 'n nieuwe wereld, is voor jongens van twaalf jaar een ware prestatie. Dit was onze eerste indruk toen wij, op 3 juli jl., de negentwintig Italiaanse spoormanzonen zagen die, gedurende een maand, de gasten van onze Sociale Werken zouden zijn.

Natuurlijk hebben die kereltjes in een comfortabel slaapprijuig gereisd, zodat zij wat gerust hebben, ofschoon er nogal heen en weer gelopen werd en de bedtijd zolang mogelijk uitgesteld werd om toch maar zoveel mogelijk te zien. Om middernacht was gans dat kleine volkje evenwel in een diepe slaap gedompeld.

Maar die enthousiaste stemming was niet enkel aan het comfort te danken. Deze jongelui waren bezield met een niet alledaagse geestdrift, een geestdrift die de jeugd in vuur en vlam zet. Behoeftte aan ontdekkingen, verlangen naar nieuwe contacten, een natuurlijke neiging om hun gedachten- en gevoelswereld af te stemmen op hun groeiend wezen, dat zijn de krachten die, in een niet geringe mate, de last van een lange reis overwonnen...

Wie dergelijke verwachtingen wil inlossen, moet beslist de verhevenheid van het probleem begrijpen. Het strekt ons Werk van Sociale Solidariteit tot eer daarvoor te hebben getijverd door aan de jongeren een heerlijke vakantie te schenken en het jaarlijkse « rendez-vous » te organiseren in Noisy, waar meisjes en jongens van eigen bodem als gastheren optreden voor de kleine Italiaantjes.

Werd het een volledig succes?

Alleen de kinderen zelf kunnen hierop antwoorden. Laten wij luisteren naar die woorden welke in elk kinderhart een diepe weerklank vonden: « Of de hemel grijs of bewolkt is, of blauw zoals de zee, samen zullen wij een mooie vakantie doorbrengen want in ieder van ons zit steeds de vurige zon der vreugde schitteren ». Deze welkomstgroet van een onze kleine mannen vertolkte, op meesterlijke wijze, de taak die Noisy wilde vervullen.

Noisy, sprookjeskasteel, waar het wonderlijke werkelijkheid is geworden, Noisy, waar het geluk voor het

grijpen ligt! Gelukkige kinderen! Een maand lang hebben zij hun jeugdige uitgelatenheid botgevierd op de groene grasperken; zij hebben gedanst en gesprongen over de steile hellingen waaraan de bomen zich vastklampen; zij hebben gestoeid langs dartele paadjes die stijgen en dalen, verdwijnen en weer opdoemen; zij hebben gehuppeld onder het bontgekleurde en geurende loof.

Behalve de rijke schakering van een schier wilde natuurpracht, konk Noisy hen speelpleinen, sintelbanen, een zwembad, een ganse verzameling speelgoed, ballen, maar vooral de onuitputtelijke verbeeldingskracht en toewijding van zijn personeel.

« Hun » heuvels en « hun » bossen, waar zij het bezoek gekregen hebben van de Heer Minister Bertrand, Voorzitter van de Raad van Beheer van onze Maatschappij, hebben zij drie maal verlaten.

Hun eerste uitstap leidde naar de Grotten van Han, die wonderlijke onderaardse toverwereld, waar hun kinderlijke verbeelding een ganse namiddag lang werd gevoeld.

Op 19 juli voerde een speciale trein hen van Ciney naar Sint-Truiden om vandaar uit, langs de nog rustige wegen van de lange Kempen, het schilderachtige Bokrijk en nadien het vruchtbare en zo verbazende land van Haspengoww te gaan bewonderen.

Acht dagen later kwam de traditionele ontvangst door de spoormannen van groep Antwerpen aan de beurt. De haven, het scheepvaartmuseum, de kathedraal en de dierentuin lieten hen tal van herinneringen na. Lang vóór de avond viel, zagen heel wat kinderen zeker gedroomd hebben van al het mooie dat ze die dag zagen. Maar in hun binnenste zullen allen ook met tederheid terugdenken aan hun vakantie die zich steeds en overal hebben opgevoerd om hun vakantie zo heerlijk mogelijk te maken.

En toen het verblijf bijna ten einde was, kwamen M. de Directeur-Generaal en Mw. De Vos de sportwedstrijden bijwoonen. Zij feliciteerden die stralende jeugd welke het geluk had gesmaakt haar opborrelende krachten te kunnen botvieren, ginds op de hoogten van de Lesse...

G. L.

edfr

**WAAR HET GELUK
VOOR HET GRIJPEN LIGT !**

DE « SQUADRA ITALIANA »

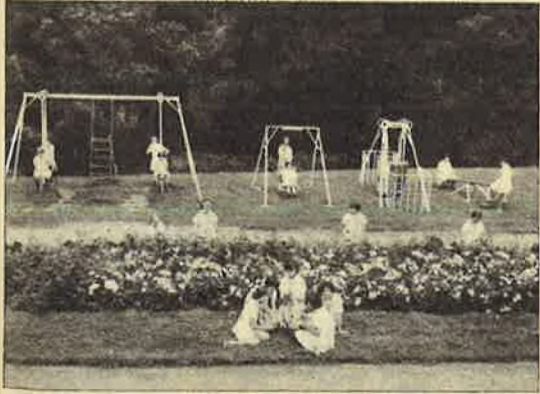

AAN DE KUST ?...

HET UURTJE VAN DE KUNSTENAAR

IN DE SPEELTUIN

LANDELIJK TONEELTJE

ORKEST

BALLET

TE BOKRIJK

TE ANTWERPEN

